

Obraćanje visokog predstavnika Valentina Inzka na ukopu ratnih žrtava u Kozarcu

Vrijedi izgovorena riječ.

Drage majke, sestre, rođaci,

Svi smo danas osjećali da moramo biti tu. Danas ovdje svjedočimo ukopu posmrtnih ostataka ratnih žrtava iz područja Kozarca. Strahota zločina počinjenog na ovom području, duboka tuga koju njihovi voljeni nose u sebi već toliko godina – to je nešto što je nemoguće pretočiti u riječi.

Riječi nisu dovoljne. Dužnost je živih da izgrade ono što je uništeno, da traže pravdu, da se bore protiv moralnog sljepila koje je dovelo do ovog i drugih zločina, i da osiguraju da se takva nesreća ne sruči na nove generacije.

Samo na istini i pravdi se može graditi mir.

Dokazi o zločinima počinjenim na ovom području su već dostavljeni i biće dostavljani sudovima i dalje. Ovo je važan dio nažalost dugačkog, nažalost sporog i teškog moralnog oporavka Bosne i Hercegovine od zla koje je pomolilo svoju glavu prije jednu generaciju. Znamo da ne postoji samo Haški sud, postoji i Božiji sud, i tamo je sve zapisano.

* * *

Danas ovdje iskazujemo solidarnost sa ožalošćenim porodicama dok se posmrtni ostaci njihovih voljenih spuštaju u zemlju časno i dostojanstveno. Ovo nije samo prazni ritual. Ovo je potvrda čestitosti, ljubavi, poštovanja.

Velika većina ljudi u ovoj zemlji zajedno sa nama afirmira ove temeljne ljudske vrijednosti.

Prihvatiti brutalni i beznadežni argument da zajednice moraju biti podijeljene, da ljudi sa različitim pogledom na svijet moraju živjeti odvojeno, bila bi uvreda za uspomenu na one koji se danas ovdje ukopavaju.

Taj argument doveo je prošlu generaciju do tragedije; on neće pobijediti danas. Na to se obavezujemo pred živima i pred mrtvima. Mrtvima želimo vječni Džennet.